

351

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 22 grudnia 1967 r.

w sprawie regulaminu dyscyplinarnego pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 69 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. Wydaje się regulamin dyscyplinarny pracowników prokuratorskich, stanowiący załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2. 1. Traci moc uchwała Rady Państwa z dnia 6 września 1951 r. w sprawie regulaminu o odpowiedzialności dyscyplinarnej prokuratorów (Monitor Polski Nr A-82, poz. 1133).

2. W sprawach toczących się przed komisjami dyscyplinarnymi zachowują moc czynności dokonane na podstawie przepisów dotychczasowego regulaminu, z tym że dalsze postępowanie odbywa się według nowego regulaminu.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: E. Ochab
Sekretarz Rady Państwa: J. Horodecki

Załącznik do uchwały Rady Państwa
z dnia 22 grudnia 1967 r. (poz. 351).

REGULAMIN DISCYPLINARNY PRACOWNIKÓW PROKURATORSKICH

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

§ 1. Przepisy niniejszego regulaminu stosuje się do prokuratorów, asesorów i aplikantów powszechnych jednostek organizacyjnych Prokuratury Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, zwanych w dalszych przepisach „pracownikami prokuratorskimi”.

§ 2. Pracownik prokuratorski powinien sumiennie wykonywać swe obowiązki służbowe oraz wzorowo zachowywać się w służbie i poza służbą, odpowiednio do swych ustawowych zadań oraz godności sprawowanego urzędu.

§ 3. 1. Postępowanie dyscyplinarne przeciwko pracownikom prokuratorskim odbywa się na podstawie przepisów ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, oraz niniejszego regulaminu.

2. W zakresie nie unormowanym przepisami określonymi w ust. 1 stosuje się odpowiednie przepisy Kodeksu postępowania karnego, jeżeli nie są one sprzeczne z istotą postępowania dyscyplinarnego.

§ 4. 1. Ukaraný, któremu wymierzono karę surowej nagany, karę przeniesienia na niższe stanowisko lub do innej miejscowości albo karę obniżenia uposażenia zasadniczego, nie może awansować lub być szeregowany do wyższego uposażenia przed uzyskaniem zatarcia ukarania.

2. Kary obniżenia uposażenia zasadniczego nie wymierza się, jeżeli obwiniony pobiera uposażenie według najniższej grupy przywiązanej do zajmowanego stanowiska.

3. Obwinionemu, któremu wymierzono karę przeniesienia do innej miejscowości, nie przysługuje ryczałt za przeniesienie.

§ 5. W razie jednoczesnego orzeczenia kar dyscyplinarnych za kilka przewinień wymierza się jako karę łączną najsurowszą z wymierzonych kar.

§ 6. Przedawnienie dyscyplinarne czynu zawierającego znamiona przestępstwa nie może nastąpić wcześniej niż przedawnienie karne.

§ 7. 1. Kary dyscyplinarne nagany i surowej nagany, ulegają zatafcu po upływie 2 lat, kary dyscyplinarne przeniesienia na niższe stanowisko lub do innej miejscowości albo obniżenia uposażenia zasadniczego — po upływie 3 lat,

a kara wydalenia ze służby prokuratorskiej — po upływie 5 lat od uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.

2. Zatarcie ukarania zarządza Prokurator Generalny na wnioszek ukarany, jeżeli w okresach wymienionych w ust. 1 nie był on karany dyscyplinarnie, a gdy chodzi o byłego pracownika prokuratorskiego — jeżeli wiarygodnie wykaże, że w tych okresach zachowywał się nienagannie.

3. Po zarządzeniu zatarcia ukaranie uważa się za niebyłe. Zatarcie pociąga za sobą usunięcie wpisu o ukaranie ze wszystkich akt, w których wpis umieszczono.

Rozdział II.

Komisje dyscyplinarne.

§ 8. 1. Komisje dyscyplinarne w prokuraturach wojewódzkich rozpoznają sprawy przeciwko pracownikom prokuratorskim danego województwa.

2. Komisja Dyscyplinarna w Prokuraturze Generalnej rozpoznaje sprawy przeciwko prokuratorom i wiceprokuratorom Prokuratury Generalnej oraz prokuratorom wojewódzkim i ich zastępcom. Komisja ta rozpoznaje także sprawy przeciwko pracownikom prokuratorskim delegowanym do Prokuratury Generalnej, jeżeli dopuścili się przewinień dyscyplinarnego w czasie wykonywania obowiązków w tej prokuraturze.

3. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna rozpoznaje odwołania od orzeczeń komisji dyscyplinarnych pierwszej instancji oraz sprawuje nadzór nad orzecznictwem dyscyplinarnym, a w szczególności ustala wytyczne, udziela odpowiedzi na pytania prawne i rozstrzyga o właściwości miejscowej komisji dyscyplinarnych.

§ 9. 1. Komisje dyscyplinarne pierwszej instancji składają się z 9 członków, a Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna — z 15 członków.

2. Kandydatów na przewodniczących i pozostałych członków komisji dyscyplinarnych przedstawiają Prokuratorowi Generalnemu, po wysłuchaniu opinii odpowiednich organizacji związkowych, prokuratorzy wojewódzcy, a w Prokuraturze Generalnej — Dyrektor Biura Kadr i Szkolenia.

§ 10. 1. Komisja dyscyplinarna orzeka w składzie 3 członków wyznaczonych przez przewodniczącego. Składowi

orzekającemu przewodniczący przewodniczący komisji dyscyplinarnej albo wyznaczony przez niego członek.

2. Posiedzenia komisji odbywają się przy udziale protokolanta, którego wyznacza przewodniczący komisji spośród pracowników Prokuratury.

§ 11. 1. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga na posiedzeniu niejawnym wnioski o wyrażenie zgody na ściganie pracownika prokuratorskiego w trybie karno-administracyjnym.

2. O niewyrażeniu zgody zawiadamia się przełożonego dyscyplinarnego.

§ 12. Komisja dyscyplinarna rozstrzyga samodzielnie nasuwające się zagadnienia prawne i orzeka na mocy przekonania opartego na swobodnej ocenie całokształtu dowodów w sprawie.

Rozdział III.

Postępowanie dyscyplinarne.

§ 13. 1. Przełożony dyscyplinarny, powziawszy wiarygodną wiadomość o przewinieniu dyscyplinarnym popełnionym przez podwładnego pracownika prokuratorskiego lub o nadużyciu przez niego wolności słowa, wyznacza spośród prokuratorów rzecznika dyscyplinarnego i zleca mu wszczęcie postępowania dyscyplinarnego oraz przeprowadzenie dochodzenia, mającego na celu ustalenie okoliczności sprawy.

2. Odpis postanowienia o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego doręcza się obwinionemu oraz przedstawia Prokuratorowi Generalnemu.

3. W toku dochodzenia dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny zaznaja obwinionego z postawionymi mu zarzutami i treścią zebranych dowodów oraz przyjmuje od obwinionego wyjaśnienia i wnioski.

4. W zależności od wyników dochodzenia dyscyplinarnego rzecznik dyscyplinarny bądź kieruje sprawę do komisji dyscyplinarnej z wnioskiem o ukaranie, bądź wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego, stosując odpowiednio przepis ust. 2.

5. Dochodzenie dyscyplinarne powinno być ukończone w ciągu 1 miesiąca od wszczęcia postępowania dyscyplinarnego. W uzasadnionych przypadkach przełożony dyscyplinarny może przedłużyć trwanie dochodzenia na oznaczony czas.

6. W toku postępowania przed komisją dyscyplinarną rzecznik dyscyplinarny oskarża oraz wnosi i popiera środki odwoławcze.

§ 14. Wnioski o ukaranie, postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego oraz środki odwoławcze wnoszone przez rzecznika dyscyplinarnego wymagają zatwierdzenia przez przełożonego dyscyplinarnego.

§ 15. 1. Rzecznik dyscyplinarny może w toku dochodzenia wystąpić do przełożonego dyscyplinarnego z wnioskiem o zawieszenie obwinionego w czynnościach służbowych. Z wnioskiem takim może wystąpić również komisja dyscyplinarna.

2. Zarządzając zawieszenie obwinionego w czynnościach służbowych przełożony dyscyplinarny może ograniczyć jego uposażenie najwyżej do połowy.

3. Przeciwnie zarządzeniu prokuratora wojewódzkiego o zawieszeniu w czynnościach służbowych, a także o ograniczeniu uposażenia, przysługuje obwinionemu zażalenie do Prokuratora Generalnego. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje skutków zarządzenia.

4. Odpis zarządzenia o zawieszeniu w czynnościach służbowych przedstawia się Prokuratorowi Generalnemu, który może z urzędu zarządzenie to uchylić w całości lub w części dotyczącej ograniczenia uposażenia.

5. Jeżeli Prokurator Generalny uchyli zarządzenie o zawieszeniu w czynnościach służbowych w całości lub w części dotyczącej ograniczenia uposażenia, wstrzymaną część uposażenia wypłaca się obwinionemu.

6. Przełożony dyscyplinarny uchyła zawieszenie w czynnościach służbowych, jeżeli ustaną przyczyny, które spowodowały zawieszenie.

7. Zawieszenie w czynnościach służbowych kończy się z chwilą uprawomocnienia się orzeczenia komisji dyscyplinarnej, a w toku dochodzenia dyscyplinarnego — z chwilą zatwierdzenia przez przełożonego dyscyplinarnego postanowienia o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego.

8. Jeżeli obwiniony został ukarany karą surowszą niż naga, nie przysługuje mu prawo do wstrzymanej w okresie zawieszenia części uposażenia, a okresu zawieszenia nie zalicza się do wysługi lat.

§ 16. 1. Obwiniony może w postępowaniu dyscyplinarnym przybrać sobie obrońcę spośród prokuratorów. Na prośbę obwinionego przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza mu obrońcę z urzędu.

2. Obrońcy udziela się zwolnienia od zajęć służbowych na okres niezbędny do pełnienia czynności związanych z obroną.

§ 17. 1. Przewodniczący składu orzekającego wyznacza termin rozprawy i zawiadamia o nim rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego oraz obrońcę, a w miarę potrzeby wzywa świadków i biegłych.

2. Nie usprawiedliwione niestawiennictwo rzecznika dyscyplinarnego, obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

§ 18. 1. Rozprawa dyscyplinarna jest jawna dla pracowników prokuratorskich. Inne osoby mogą być obecne za zgodą przewodniczącego składu orzekającego.

2. Skład orzekający może wyłączyć jawność rozprawy w całości lub w części.

§ 19. W naradzie uczestniczą jedynie członkowie składu orzekającego.

§ 20. Uznając obwinionego winnym komisja dyscyplinarna wymierza jedną z kar wymienionych w art. 64 ustawy. W przypadkach mniejszej wagi komisja dyscyplinarna może zamiast kary dyscyplinarnej wymierzyć karę porządkową upomnienia, zwłaszcza gdy dojdzie do wniosku, że sama rozprawa osiągnęła w znacznej mierze swój cel wychowawczy.

§ 21. 1. Uzasadnienie orzeczenia powinno być sporządzone na piśmie w terminie 14 dni od ogłoszenia orzeczenia i podpisane przez członków składu orzekającego.

2. Orzeczenie wraz z uzasadnieniem doręcza się rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu.

§ 22. 1. Od orzeczenia komisji dyscyplinarnej służy odwołanie obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu.

2. Odwołanie składa się w komisji dyscyplinarnej, która rozpoznała sprawę, w terminie zawitym 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 23. 1. Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna, rozpoznając odwołanie od orzeczenia komisji I instancji, może:

- utrzymać w mocy zaskarżone orzeczenie,
- uchylić zaskarżone orzeczenie i zwrócić sprawę komisji dyscyplinarnej I instancji do ponownego rozpoznania w innym składzie albo orzec co do istoty sprawy,
- zmienić zaskarżone orzeczenie w części dotyczącej kary.

2. Rozpoznając odwołanie rzecznika dyscyplinarnego, Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna może zastrzyć wymierzoną karę, a także ukarać obwinionego, który został uniewinniony w I instancji.

§ 24. 1. Po uprawomocnieniu się orzeczenia przewodniczący komisji dyscyplinarnej przedstawia odpis orzeczenia wraz z uzasadnieniem Prokuratorowi Generalnemu.

2. Prokurator Generalny wydaje zarządzenia związane z wykonaniem prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

3. W przypadku wymierzenia prokuratorowi mianowanemu przez Radę Państwa kary dyscyplinarnego przeniesienia do innej miejscowości lub na niższe stanowisko służbowe albo wydalenia ze służby prokuratorskiej, Prokurator Generalny przedstawia sprawę Radzie Państwa.

§ 25. Jeżeli obwiniony w toku postępowania dyscyplinarnego zostanie zwolniony ze służby prokuratorskiej, postępowanie toczy się dalej; w razie przejścia obwinionego do innej służby państwowej albo do adwokatury lub podjęcia pracy w jednostce gospodarki społecznej, organizacji lub instytucji społecznej, komisja dyscyplinarna przesyła orzeczenie w jego sprawie nowej władzy przełożonej.

§ 26. Orzeczeń komisji dyscyplinarnych nie podaje się do wiadomości publicznej. Prokurator Generalny może zezwolić na odstąpienie od tej zasady.

Rozdział IV.

Przepisy końcowe.

§ 27. 1. W razie wymierzenia kary porządkowej upomnienia, przełożony dyscyplinarny może w terminie 2 miesięcy od udzielenia upomnienia zlecić wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jeżeli uzna, że kara porządkowa upomnienia jest niewspółmierna do popełnionego przewinienia. Uznając, że ukarany nie popełnił przewinienia, przełożony dyscyplinarny uchyła decyzję o wymierzeniu kary porządkowej.

2. Odpis decyzji o wymierzeniu kary porządkowej upomnienia doręcza się ukaranemu oraz przełożonemu dyscyplinarnemu.

3. Pracownik prokuratorski, któremu udzielono upomnienia, może w terminie 7 dni od doręczenia mu decyzji odwołać się drogą służbową do przełożonego dyscyplinarnego.

§ 28. Jeżeli przeciwko obwinionemu wszczęło postępowanie karne o ten sam czyn, który jest przedmiotem postępowania dyscyplinarnego, postępowanie dyscyplinarne można zawiesić do czasu prawomocnego zakończenia postępowania karnego.

§ 29. Odpis prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego wraz z uzasadnieniem dołącza się do akt osobowych obwinionego.

§ 30. 1. Jeżeli miejsce pobytu obwinionego jest nieznanne, wszelkie pisma doręcza się obrońcy, którego w razie potrzeby wyznacza przewodniczący komisji dyscyplinarnej.

2. Gdy orzeczenie o ukaraniu zapadło w warunkach, o których mowa w ust. 1, obwiniony może wnieść odwołanie do Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej w ciągu miesiąca od daty powzięcia wiadomości o treści orzeczenia.

§ 31. 1. Prokurator Generalny może w trybie nadzoru wnieść odwołanie od każdego prawomocnego orzeczenia komisji dyscyplinarnej; odwołanie na niekorzyść obwinionego można wnieść tylko w terminie 6 miesięcy od uprawomocnienia się orzeczenia.

2. Odwołanie wniesione w trybie nadzoru rozpoznaje Odwoławcza Komisja Dyscyplinarna w składzie 5 członków, z wyłączeniem członków komisji, którzy brali udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia.

§ 32. Czynności członków komisji dyscyplinarnych, rzeczników dyscyplinarnych, obrońców oraz protokolantów są czynnościami służbowymi.

§ 33. Jeżeli postępowanie toczyło się poza zwykłym miejscem służbowym obwinionego, który został uniewinniony, przysługują mu należności jak przy podróżach służbowych.

§ 34. Koszty postępowania dyscyplinarnego ponosi Skarb Państwa.

UCHWAŁA RADY PAŃSTWA

z dnia 22 grudnia 1967 r.

o zmianie uchwały w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich.

Na podstawie art. 57 ust. 2 ustawy z dnia 14 kwietnia 1967 r. o Prokuraturze Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 13, poz. 55) Rada Państwa uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale Rady Państwa z dnia 8 września 1966 r. w sprawie stanowisk służbowych i uposażeń pracowników prokuratorskich (Monitor Polski Nr 48, poz. 238) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 1 ust. 1 skreśla się wyrazy „referendarze śledczy”,
- 2) w tabeli zawartej w § 2 ust. 2 pozycje zamieszczone pod lp. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

Lp.	Stanowisko służbowe	Grupa uposażenia zasadniczego
7	Wiceprokurator prokuratury powiatowej	IV—IC
8	Podprokurator prokuratury powiatowej	V—IC